
"Å komme til en forståelse med folk er vanskelig"

[BOKOVERSIKT](#)

”Klassikere er bøker som jo mer vi kjenner dem av omtale, desto mer originale, uventede og innovative finner vi dem når vi endelig setter oss ned og leser dem,” skriver Italo Calvino. Det er vinter. Jeg leser i stearinlys i stadig strømstans i Bagdad, og får denne boken til anmeldelse. Sanksjonsregimet er akkurat forlenget med seks måneder og i Afghanistan fortsetter jakten på Al-Qaida. Fra Tidsskriftet får jeg ferdig disposisjon. Noe er ennå normalt, tenker jeg, og kaster meg over lesingen.

Forfatteren er en engelsk allmennpraktiker som i lengre tid har hatt en fast spalte om medisin og litteratur i tidsskriftet *Education for Primary Care*. Målsettingen har vært å oppmuntre kolleger til å lese klassikerne. Den

foreliggende boken er en samling av disse artiklene, og består av 17 bokomtaler, en introduksjon og et avslutningskapittel med tips for undervisning i emnet. Bøkene som omtales er forfatterens og hans venners favoritter, og følger ingen øvrige objektive kriterier for utvelgelse. De spenner fra James Joyces *Ulysses*, Emily Brontës *Stormfulle høyder* og Dostojevskijs *Brødrene Karamasov* til Kafkas *Landsbylegen* og Italo Calvinos *Hvis en reisende en vinternatt*.

Mange av tekstene som blir brukt i undervisningsøyemed handler om lege-pasient-forholdet og legeetiske dilemmaer. De tekstene som omtales her, er valgt ut på bakgrunn av litterær kvalitet, og har ikke nødvendigvis noen eksplisitt referanse til legers arbeid. Og allikevel – det er kanskje tilfeldig at den artikkelen som traff meg sterkest, var omtalen av Franz Kafkas *Landsbylegen*. Her er det tydelig at Salinsky har fundert over teksten gjennom et langt doktorliv og funnet nye og friske innfallsvinkler. Sitatet i tittelen på denne bokanmeldelsen er hentet herfra.

Dette er en bok skrevet fra hjertet, basert på ekte og uknuslet entusiasme for god litteratur. Jeg kunne nok ha greid meg uten de til dels anstrengte henvisningene til paralleller i legegjerningen. Det er tilstrekkelig å være entusiast, vi behøver ikke lese skjønnlitteratur for å bli gode leger (men kanskje for å bli bedre mennesker?) Vi trenger heller ingen god grunn for å lese god litteratur – utover gleden!

Jeg fant f.eks. et sted dette sitatet å glede meg over: ”Digresjoner er uomtvistelig solskinn, de er livet, lesningens sjel; fjern dem fra boken, og du kan like gjerne fjerne hele boken.” Og derfor denne digresjonen: Jeg irriterer meg over utbredelser av fordommer av typen ”leger, som jobber fryktelig hardt og desperat trenger til åndelig forfriskning” og ”ulykkeligvis er de fleste medisinerstudenter alt fra ung alder fortsatt underernært på litteratur”. Kanskje er det sant, men inntil det foreligger bevis, anser jeg dette som fordommer. Forfatterens entusiasme for bøkene han elsker er imidlertid så smittende at slike småsynder lett tilgis.

BeritOlsen

Den internasjonale Røde Kors-komiteen

Bagdad

Irak

Publisert: 20. mars 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. februar 2026.